

Hicret, Tarihin Başlangıcı ve Hilafet Tarihinin Yazılmasıdır!

Hicret, Rabi'ü'l Evvel ayının on ikinci günü oldu ancak Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hicretinden yaklaşık on yedi yıl sonra Raşid Halife Ömer İbn Hattab, Hilafetinin üçüncü veya dördüncü yılında, o zaman Basra'nın emiri olan Ebu Musa el-Eş'ari'ye bir mektup gönderdi ve mektupta takvimi hesaplamak için yeni bir yol araştırmasını talep etti; o zaman Ebû Musa el-Eş'ari'ye Şaban ayına ait ve yılı belirtilmeyen bir mektup gelmişti. Bunun üzerine el-Eş'ari, Halife Ömer'e hitaben şöyle dedi: Ey müminlerin emiri, bize Şaban tarihli mektuplar geliyor ve biz bunun hangi Şaban olduğunu, yani geçen yıla mı yoksa bu yıla mı ait olduğunu bilmiyoruz? Bunun üzerine Halife Ömer, Sahabe Radyallahu Anhum'u topladı ve bu durumu araştırdılar; bunun sonucunda farklı görüşler ortaya çıktı; onlardan bazıları takvimin başlangıcı olarak Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in doğum gününün alınmasını önerirken bazıları da O'nun ölüm tarihinin alınmasını söyledi ancak çoğunluğun görüşü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hicretinin alınması yönündeydi. Sonra bu görüşü, Osman İbn Affan ve Ali İbn Ebu Talib ile istişare etti ve onlar da bunu uygun gördü; bunun üzerine takvimin başlangıcı olarak Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hicret ettiği yılın olması konusunda ittifak edildi ve yılbaşı olarak da Muharrem ayının ilk günü seçildi.

Dolayısıyla Hicri takvim, İslam'ın izzeti, risaletinin yayılması, küfrün ve devletinin yenilmesi demektir; İslam'ın düşmanlarını öfkeliendiren, ona ve anlamına karşı kinlerini artıran şey işte budur; böylece hilal, bu anlamda İslam'ın bir sembolü haline gelmiştir.

Fransa'nın eski dışişleri bakanı Mösyö Bidou, bazı Fransız milletvekilleri tarafından ziyaret edilip kendisinden Marakeş'te yaşanan savaşa son vermesini talep ettiklerinde onlara şu cevabı verdi: "Bu, hilal ile haç arasındaki bir savaştır."

Nebevi hicri yıldönümünün temsil ettiği ve odaklandığı gerçeklerden bazıları şunlardır:

Birincisi: Hicret, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in on beş defadan fazla nusret talebinde bulunmasının, Evs ve Hazrec'in nusret talebine cevap vermesinin, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Musab İbn Umeyr'i onlara İslam'ı öğretmesi için göndermesinin, sonra savaş biati olan İkinci Akabe biatinin ardından gerçekleşmiştir. Dolayısıyla Medine, bir kaçış ve firar yeri değil, güç ve İslam Devleti'nin kurulduğu bir yer olmuştur.

Mübarek İslam davetinin ilk gününden itibaren Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem memleketinden muhacir olarak çıkacağını biliyordu; zira eşi Hatice Radyallahu Anha, onu amcasının oğlu Varaka İbn Nevfel'in yanına götürdüğünde onunla yaptığı konuşmada, Varaka ona şöyle dedi: "Bu gördüğün, Allah'ın Musa'ya gönderdiği Nâmus'tur. Ah keşke senin davet günlerinde genç olaydım! Kavmin seni (memleketinden) çıkaracakları zaman keşke hayatta olsam!" Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: "أَمْخَرَجِيَّ هَمْ؟" **Onlar beni çıkaracaklar mı ki?** Evet! Senin getirdiğin gibisini getirip de kendisine düşman olunmayan yoktur. Şayet o güne yetişirsem sana ciddi şekilde yardım ederim. Çok geçmeden Varaka vefat etti." İşte o saatten sonra Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, yolların taşlı olduğunu, güllerle donatılmadığını, aksine tehlike ve engebelerle dolu olduğunu ve bunun kaçınılmaz olarak Mekke'den bir çıkış olduğunu öğrendi.

Hicret, Allah'ın Rasulü'nün hayatının tehdit edilmesinin bir sonucu olmadığı gibi bir kaçış ve sığınma, yaşam ve rızık talebi, bir mağara, bir güvercin ve meclislere yönelik bir konuşma da değildir. Muhacirler için hicretin anlamı, yerinden edilme ve iltica mefhumunun sınırlarında durmamıştır; zira Muhacirler, kendi kavimleri arasından ihmal edilenlerden, nesebi düşük olanlardan ve rızık ve geçimi iyileştirme talebinde bulunanlardan değildi. Bilakis onlar, kendisine iman ettikleri ideolojik bir davetin sahipleri idi ve bu iman onların kalplerinin derinliklerine karışmış ve nefisleri onunla doymuştu; dolayısıyla bu iman onların hayatını doldurdu ve bu davetin yüceltilmesi karşısında bu hayattaki her şey önemsiz hale geldi. Zira para, ev, hatta çocuğu düşünmek bile hafife alınmış ve bu anlamlar, Sahabeler tarafından tevatür yoluyla teyit edilmiştir. İşte Suheyb er-Rumi, Kureyş Müşrikleri onun tüm parası için pazarlık yaptılar ancak o, kalbindeki imandan dolayı zaferi tercih etmişti. Allahu Ekber, ne kadar azim bir duruş!

İslam davetinin zaferindeki Ensar'ın tutumu, Muhacir kardeşlerinin tutumundan daha aşağı değildi; zira onlardan bazıları Akabe biatlerinde Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i koruma ve himaye etme girişiminde bulundu, onlardan Muhacirleri en güzel şekilde karşılayanlar oldu, onlardan Muhacirlerle yemeğini ve evini paylaşanlar oldu, onlardan Muhacirleri sığınma ve

insani tutum talep edenler olarak değil de ev sahibi statüsü kazandıranlar oldu; bilakis hepsi bu İslam Devleti'nin, tüm insanlığı kulun kula ibadet etmesinden kulların Rabbine ibadet etmeye ve dinlerin zulmünden İslam'ın adaletine kavuşturan yerin ve göğün Rabbinden gelen bir rahmet olarak eşsiz ve yeni bir model olduğunun farkındaydılar.

İkincisi: Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem Medine'ye ulaştığında, İslam Devleti'nin anayasasının maddelerini koydu, Yahudilerle Müslümanlar ve bizzat Müslümanlar arasındaki ilişkileri belirledi ve sonra da Müslümanlar için bir pazar inşa etti.

Böylece insanların işlerini gözeten ve İslam'ı tatbik eden bir devlet oldu, sonra Kureyş devletiyle rekabet eden, sonra Kureyş'i deviren, sonra da güçlenen ve o dönemde var olan Persler ve Romalıların olduğu en güçlü iki medeniyeti hezimete uğratan bir devlet oldu.

Dolayısıyla hicret, İslam'ın ve Müslümanların tarihinde kesinlikle en bariz siyasi bir olay oldu; çünkü Müslümanların bir devleti ve varlığı olmadığı gibi metotsuz İslam olmaz ve hükümler de devletsiz uygulanamazdı. Zira İslam kehanet ve beşeri bir din olmadığı gibi duyguları okşayan güzel bir fikir de değildir; bilakis İslam, devleti, ideolojisi ve metodu olan bir dindir. Onun metodu ise, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in kurduğu bu devlettir; bu metot ise bir rivayet değildir; aksine Müslümanların üzerine vacip olan pratik bir metottur.

Üçüncüsü: Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem bize, bu nizamın dışına çıkmamayı emretmiş ve koymuş olduğu bu nizamı formüle etmiştir. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: *كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُرُونَ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا كَأَنَّتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُرُونَ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا* ***İsrailoğullarını nebiler siyase ederlerdi (yönetirlerdi). Bir nebi öldüğünde onu başka bir nebi takip ederdi. Benden sonra nebi yoktur, fakat birçok Halife olacaktır.*** Oradakiler dediler ki: Bu halde bize ne yapmamızı emredersiniz? Dedi ki: ***İlk biat edilene vefakâr olun ve onlara haklarını verin. Çünkü Allah onlara da yönettikleri insanlara da haklarını soracaktır.***

Dördüncüsü: Bazı dönemlerde yaşamış olduğu zayıflıklara rağmen bu devlet devam etmiş ve Ebu Bekir döneminden son Osmanlı Halifesi dönemine kadar Müslümanlar tarafından korunmuştur.

H. 28 Receb 1342 M. 3/3/1924 yılında Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in kurmuş olduğu devlet yıkılmış, İslam'ın tatbik edilmesi kaldırılmış ve Müslümanlar küfürle yönetilir hale gelmiştir.

Hicri yıldönümünde idrak edilmesi gereken şey, Müslümanların Peygamberlerini örnek almaları ve İslam Devleti'ni onun kurduğu gibi kurmalarıdır. Bu yüzden *وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا* ***Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.*** [Nur 55] şeklinde buyuran Allah Subhanehu'nun vaadine ve *ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا جِ* ***Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet olacaktır*** şeklinde buyuran Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesine güvenerek Allah'ın şeriatını O'nun emrettiği gibi yeniden hakim kılmak için çalışmalıdırlar.

O halde çok ama çok önemli olan ey Müslümanlar, gerek ümmetiniz gerekse dünya için yeni bir tarih yazmak amacıyla Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafeti kurarak İslami hayatı yeniden başlatmak için büyük bir ciddiyetle çalışmaktır.

O gün Allah'ın وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ * وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ ***zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir. (Bu) Allah'ın vadettiğidir. Allah vadinden asla caymaz.***

[Rum 4-6]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah Hüseyin (Ebu Muhammed Fatih) - Sudan